

„BAŚŃ O BRACIACH”

Za górami, za lasami żył sobie król, który miał dwóch synów, starszego Leona i młodszego Zenona. Król był już bardzo stary i postanowił przekazać królestwo jednemu z synów.

Leon i Zenon mieli swoim zachowaniem pokazać ojcu, który będzie lepszym królem. Leon był spokojnym, dobrym człowiekiem, a Zenon był przeciwieństwem brata. Leon pomagał ludziom, był dobry dla służby, a jego młodszy brat nie interesował się losem ludzi. Król postanowił przekazać królestwo Leonowi, a Zenon miał pomagać bratu w rządzeniu królestwem. Minęło kilka miesięcy, Leon był dobrym królem, ojciec był dumny z syna, a ludzie zadowoleni z nowego króla. Młodszy brat nie mógł już wytrzymać i zaplanował zemstę. Zenon wymyślił plan, chciał podpalić pałac, żeby król i brat uciekli, a wtedy on zostanie nowym królem. Pewnej nocy podpalił pałac, ogień tak szybko przedostał na cały pałac, że lud uciekł w nocy, a król i brat nie zdążyli. Pałac się spalił, a z nim król i Leon.

Zenon uciekł z pałacu i nigdy już nie wrócił w tamte strony. Jego życie stało się jeszcze gorsze niż było kiedyś. Stał się żebrakiem, mieszkał w szałasie, żył w strasznej biedzie i w samotności. Nigdy więcej już nie spał w ciepłym łóżku, ani nie zjadł ciepłej kolacji. Życie jego w biedzie było największą karą.

Koniec

Autor: Alicja Jeziorek
kl.III b